

unlimited

[Yazılar](#)

[Index](#)

[Hakkında](#)

[Abonelik](#)

[Yayınlar](#)

[Nerede bulunur?](#)

[İletişim](#)

SERĞİ YORUM

Günler'in getirdiđi

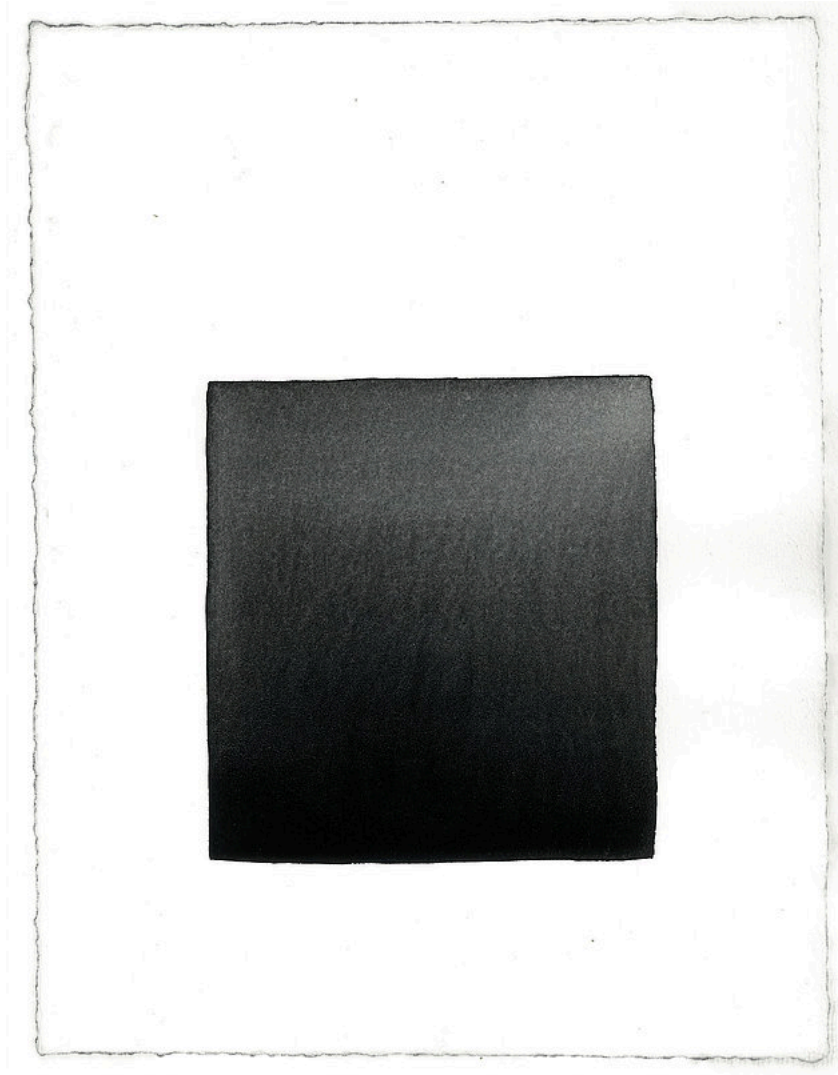
02.05.2017 | Serra Yentürk

Ahmet Doğu İpek'in bir günlüğün sayfalarına sığınır gibi ürettiği işlerinden oluşan *Günler* sergisi, 13 Mayıs'a kadar Galata Özel Rum İlköğretim Okulu'nda. Kasvet ve direncin, kayıtsızlık ve birliğin, bunaltı ve umudun iç içe geçtiği günlerin hikayesi...

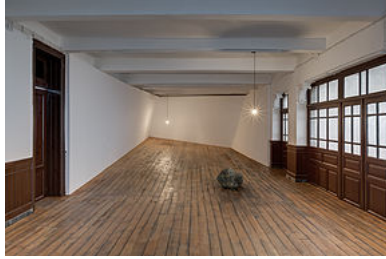
Ahmet Doğu İpek, Günler sergisi, Galata Rum İlköğretim Okulu, İstanbul, Fotoğraf: Depikt (Ege Kanar, Cem Dinlenmiş)

Ahmet Doğu İpek'in, pek çoğumuza "tam zamanında" yetişen sergisi *Günler*, nisan ayı başında Galata Rum Okulu'nda açıldı. İlk kişisel sergisinin üzerinden birkaç yıl geçmesine rağmen, katıldığı birkaç fuar ve karma sergi dışında, çalışmalarını kişisel sergi kaygısından uzak sürdürmüş Ahmet Doğu İpek. Zaten çevremizi ve aklımızı saran gündemin akışı içinde her günün getirdiğini, kendinden önceki tarihin üzerine eklemek, resmiyle dışa döktüğü bir iç ve dış gözlem yapmak esas ihtiyacı olmuş.

Ahmet Doğu İpek, Günler serisinden

Kendi duruşu ile işleri arasında, samimiyet ve tevazuyla çalışılmış, çok düşünölmüş, sadelikle özetlenmiş bir ifade birliği; kesintisiz bir bağ seziliyor. Bu bağ, İstanbul'la kurduğu ilişki üzerinden de ilerliyor. Kerem Ozan Bayraktar ve şimdi sergileri okul binasını paylaşan Erinç Seymen'le birlikte, 2015'te açtıkları karma sergi *Vivo*'daki payının bu sergide daha geniş bir bağlamda yeniden hatırlanması da, birkaç yüz metre mesafedeki iki binanın birbirine paralel geçmişı de bu süregiden bütönlüğün katmanları...

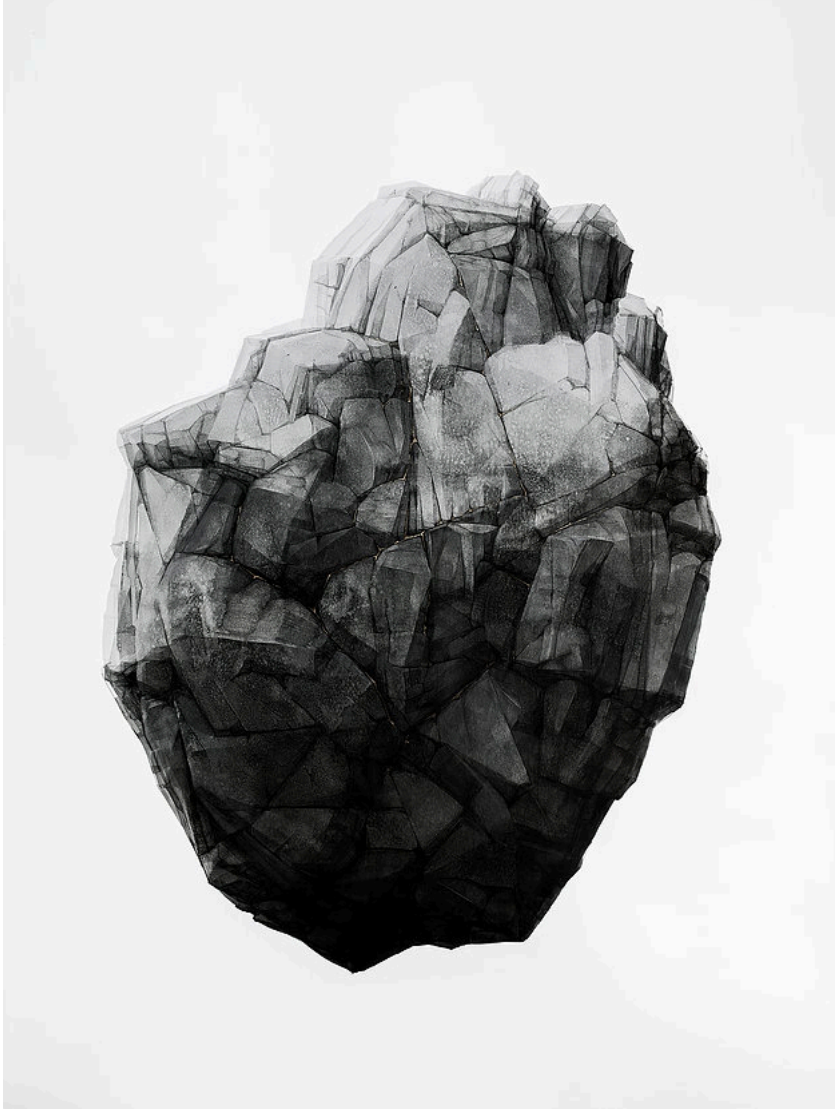

Ahmet Doğu İpek, 23 yıl, 187 kg, 32°, Yerleştirme
görüntüleri, Fotoğraf: Depikt (Ege Kanar, Cem Dinlenmiş)

İlk kattaki yerleştirme, 1988'de öğrencisiz
kalan Galata Özel Rum İlköğretim

Okulu özelinde, ortak tarihimizin hüznünün derin bir temsili. 6-7 Eylül Pogromu'nun yarattığı ortama rağmen, memleketlerinde varlığını sürdürmeye gayret eden, ancak 1964'te zorla imzalatılan "gönüllü sürgün" beyanlarıyla, hoyratça yerlerinden edilen Rumların hafızasıyla ilişki kuruyor *23 yıl, 187 kg, 32°*. Bugün benzeri tek tük kalmış, yüz yıllık karoların üzerini örten ahşap bir zemin, 32 derecelik bir açıyla odanın köşesine doğru yükseliyor. Duvarların eğimi, zemini yanlardan sıkıştırarak taşıma işlevinin yanında, kaçınılmaz olarak Türkiyeli azınlıkların günümüzde daha da sistemli şekilde daraltılan varlık alanlarını düşündürüyor. Bir yağmalama anında dışarıdan atılmış ve bir pencereyi kırarak orta yere düşmüş gibi duran taş, sanki buraya geldiği günden bu yana içeride büyümüş. Kayıtsızlık, yüzleşememe ve inkarla gitgide ağırlaşmış, ağırlaştıkça

yerleşmiş. Satıhı bozmuş, odayı bükmüş, işlevlendirilmesi güç bir mekana
dönüştürmüş burayı.

Üst katta daha ferah bir atmosfere sahip dersliklerden birinde, *Repair* serisinden üç iş yer alıyor. Geleneksel olarak işlevi olan bir eşyayı tamir eden Kintsugi'yi, burada taş görünümüne kavuşturduğu rastlantısal oluşumlara da yaraştırıyor İpek.

Çatlakları gizlemek yerine, artık geri alınamaz hasarı cismin tarihinin parçası haline getirecek bir müdahaleyi seçiyor. Bir kez daha geçmişle okumak gerek bu hamleyi:

Olanların inkarı veya eldekinin büsbütün gözden çıkarılması yerine, her şeye rağmen süren varlığa hürmet ve hasarın onarımı için kişisel bir arzu, umut gibi.

Adorno'da hüner, öfkeyi yüce olana çevirebilmeyi başarmaktır; önceleri meydan okuyan şeyleri yok etmeye yoğunlaştırılan enerjiyi, artık o şeylerin gizine eriştiren, sabırlı bir gözleme dönüştürme gücüdür. *İkinci Hasat* bunu irdeleyen *Minima Moralia*'dan alıyor adını. Çizgi çizgi araştırdığı form, her yeni günde tekrar başa dönülen, çözüme ulaşmayan, düğüm olmuş; bu yüzden acı bir tat almış meseleleri dirençle kaydediyor. Günler ise çözüm bir yana dursun, süreçlerin tam tersine döndüğü ve toplumsal çatışmanın eyleme geçtiği 15 Temmuz sonrasında, her yanı saran kasvetin günlüğü. Karanlıkla hesaplaşmak istercesine, kağıdın yüzeyini çentiklerle ardı ardına dolduran tahribatlar, önce bir küme yıldıza, oradan Samanyolu'na dönüşüyorlar. *Günler*'in, çalkantılı ve bunaltıcı bir dünyevi zaman tasvirinden, *Yıldızlar*'daki derin tasavvur durumuna uzanması bakımından, böyle bağlayıcı bir konumu var sergide.

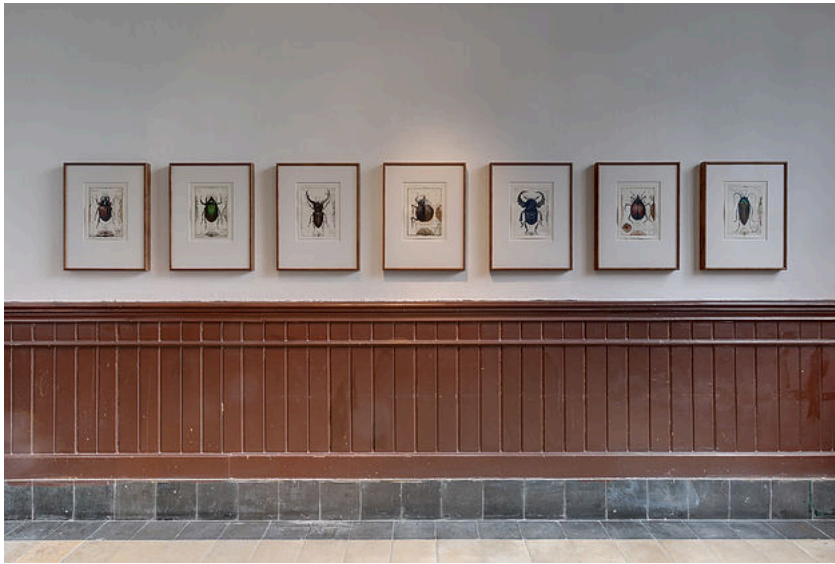

Ahmet Doğu İpek, Yıldızlar, Sergi görüntüsü, Fotoğraf: Depikt (Ege Kanar, Cem Dinlenmiş)

Ahmet Doğu İpek, Yıldızlar

Bu sergiye dek daha yaygın bilinen *Construction Regime* serisindeki işler, suluboyayı kullanışındaki incelikle hayranlık uyandırır da, aslında hafızasından kopuk, vahşi bir dönüşüme giren şehrin içte uyandırdığı kötümserliğin resimleri. Hiçbir canlının barınmadığı, inşaatların asla tamamlanmadığı bir distopya. Aslında 2013'ün Gezi Parkı protestolarından önce başlayan bu serinin bu denli karamsar olması gerçekten ilginç. Belki de tam olarak o süreçte alıştığımız mekanik hallerden sıyrılmaya başlamamız açısından, öncesine dair zamanda bir işaret. Nitekim sanatçının *Construction Regime* sonrasında girdiği yolun çok daha duyumsal, organik olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Serginin bir odası, henüz tamamlanmamış bir seri olan *Böcekler'e* ayrılmış. Son zamanlarda çok anımsadığım Dürer'i çağrıştırıyorlar bana. Doğaya başka bir gözle bakmak; tüm insanları, diğer varlıklarla birlikte yaşadıkları toprağın içinde bir bütün olarak ele almak; *İkinci Hasat'*taki gibi onların varlığında saklı, farklı türden bir gizemi keşfetme isteği yaratıyor. Halbuki daha esrarengiz olan, burada böcekler gösterilen başka şeyleri küçük görme, güvensiz addetme, yok etmeye çalışma hali...

All rights reserved. Unlimited Publications.

Ahmet Doğu İpek, Masa II, Sergi görüntüsü, Fotoğraf: Depikt (Ege Kanar, Cem Dinlenmiş)

Ufacık bir odada duran ceviz ağacına ait kök sökülümü, toprağın üzerine konmuş. Galata Rum İlköğretim Okulu'nun 2012'de gerçek sahiplerine iadesinden önceki hali gibi çıplak, işlevsiz, yalnız kalmış. Bir yan dersliğin zemininde göz alıcı bir Karabağ halısı serili. Onun üzerindeki ceviz ağacı ise toprağın içine uzanırken bir taşı yutmuş, taş onun karnında kalmış. Ayrılmamış, iç içe var olmuşlar. İpek'in bir kenarından oyarak ortaya çıkardığı *Masa II*, Türkiye'de hemen herkese tanıdık gelecek stiliyle, sıradan bir ev eşyasının öyküsünü anlatır gibi yapsa da, aslında serginin genelindeki fikri yineliyor: Görmezden gelinenlerin içindeki cevher, başka şekil ve koşullarda süren yaşam, direnç, uzlaşma, birlik.

İstanbul'a, Karaköy'e, Tophane'ye, Galata Özel Rum İlköğretim Okulu'na bir de

böyle bakın. Sergi, 13 Mayıs'a kadar sürüyor, kaçırmayın...

Ahmet Doğu İpek, Portre, Fotoğraf: Berge Arabian

Tags: ahmet doğu ipek günler galata rum ilköğretim okulu art unlimited serra yentürk Kerem Ozan Bayraktar
Eriñç Seymen vivo 6-7 Eylül Pogromu gönüllü sürgün Repair Kintsugi Adorno Minima Moralia yıldızlar
Construction Regime böcekler dürer